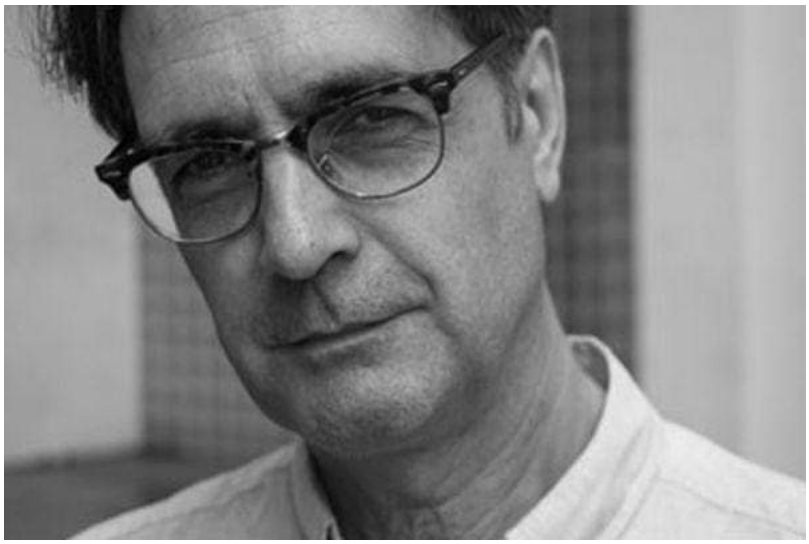
Ajuntament de
Torroella de Montgrí

30/08/2022

Vicenç Pagès i Jordà, un torroellenc universal

Article de l'Alcalde de Torroella de Montgrí

Com a alcalde de Torroella de Montgrí i l'Estartit vull manifestar l'enorme tristesa que m'ha ocasionat el traspàs de Vicenç Pagès Jordà. Aquest és un sentiment generalitzat a la nostra vila, on hi ha viscut la major part de la seva vida des que s'hi va establir per compartir vida amb la Camil·la Massot, amb qui va tenir una filla, la Berta. Totes les morts són tristes i sentides, però en el cas d'en Vicenç, és especialment dolosa pel fet d'arribar-li tan d'hora, en un moment de plena maduresa creativa, literària i docent, a la qual li quedaven tantes i tantes pàgines per escriure. Amb la seva marxa perdem una saviesa ingent, que generosament compartia amb tothom, fos a través dels seus llibres, articles, xarxes o classes.

Per a Torroella de Montgrí era un veritable privilegi tenir-lo com un veí més. Gaudia d'un reconeixement i d'una trajectòria sòlida, premiada i admirada per la professió. A casa nostra hi ha desenvolupat una part important de la seva vida.

A peu del Montgrí, a redós de la plana i el riu Ter, amb el teló de fons de les Medes, em consta que en Vicenç ha estat molt feliç i ha trobat els espais necessaris per inspirar-se, relaxar-se, fer esport i compartir estones amb familiars i amics. La seva obra, estic convençut que té molt d'aquest territori. No us perdeu el que escrivia quan parlava de la "montgrinologia" com a gènere literari: «és el camí més artístic entre la investigació local i l'especulació còsmica».

La casa d'en Vicenç, la Camil·la i la Berta, és força a prop de l'Ajuntament i sovint, sempre que hi passava per davant, m'era impossible deixar de pensar en la quantitat d'històries, de ficcions, de contes, de llegendes, de ressenyes i de classes que hi havia entre aquelles quatre parets. I sentia un cert orgull, inevitable, que tot allò sortís del cor d'una vila que té la cultura, en el seu sentit més ampli, com un dels trets fonamentals de la seva identitat. I en Vicenç, amb la seva feina discreta, silenciosa, minuciosa i tenaç, ha esdevingut una peça clau d'un municipi sensible amb totes les manifestacions culturals.

El recordaré en d'altres moments més del dia a dia, però que també l'omplien molt, com quan anava a plaça a comprar, i se'l veia, silenciós, discret, immers en les seves històries, o prenia un cafè en una terrassa, de vegades sol, acompanyat de llibres o amb alguna amistat.

En Vicenç ens ha deixat una gran obra. Em consta que sovint ironitzava pel fet que, malgrat viure tants anys a Torroella, ell era un “sobrevingut” i que no seria mai un torroellenc autèntic. Però com a torroellencs i torroellenques, li volem dir que farem tot el possible perquè la petjada que ha deixat a la nostra vila no es perdi.

Per això, des de l'Ajuntament de Torroella de Montgrí vetllarem per tal que la mirada curiosa i la memòria d'aquest torroellenc universal sigui ben present a peu del Montgrí.

Jordi Colomí i Massanas
Alcalde de Torroella de Montgrí-l’Estartit